

IMAE

ELS NOIS I NOIES DE 11 A 13 ANYS

1. Desenvolupament del cos i canvis biològics.
 2. Desenvolupament de la intel·ligència, aprenentatge i interessos.
 3. Desenvolupament de la personalitat, efectivitat i emocions.
 4. Desenvolupament de la sociabilitat.
- El grup.

1. Desenvolupament del cos i canvis biològics.

.A l'entorn dels 12 anys comencen a produir-se alguns canvis en el cos de nois i noies. Aquests canvis assenyalen l'inici del que s'anomena pubertat.

.La pubertat comença quan es posen en funcionament les glàndules que segreguen les hormones sexuals. Aquestes hormones provoquen tot un seguit de modificacions en el cos:

- En els nois es desenvolupen els testicles, comença la fabricació de l'esperma, s'inicia el creixement del pel en el pubis, axelles i pit, canvia la veu...
- En les noies comença la regla, el desenvolupament dels pits i, també, el creixement del pel del pubis i axelles.

.A més a més d'aquestes modificacions, hi ha un reajustament general de l'organisme que ha d'adaptar-se a la nova situació: així veiem un creixement ràpid i descompasat (braços i cames llargs), un atur en el desenvolupament de la força física, una pèrdua de resistència a l'esforç, una certa laxitud.

. D'altra banda, s'accelera la maduració del cervell i això ha de permetre als nois d'aquesta edat que puguin arribar a formes superiors de pensament.

. Aquests canvis tenen un impacte important en la personalitat dels nois i noies.

Ha canviat l'aspecte més visible de la se
va persona: senten que són diferents. Els
costa reconèixer-se.

Apareixen per primera vegada sentiments -
clarament sexuals i ganes de fer-ne expe-
riència.

Es important ajudar als nois a comprendre
el significat d'aquests canvis, a accep-
tar-los i a valorar positivament el seu -
cos.

D'altra banda, cal ésser comprensiu amb -
els moments de fatiga, descoratjament, re-
laxació.

2. Desenvolupament de la intel·ligència, aprenentatges i interessos.

2.1 El pensament abstracte.

.Superen el pensament concret dels nens petits. Adquireixen
la capacitat de pensar en abstracte.

Fan el pas de la lògica infantil a la lògica adulta.

.Això vol dir que ne resten limitats, com els nens, a pen-
sar en coses concretes.

Siné que poden plantejar-se hipòtesis (possibilitats) i -
preveure quines conseqüències se'n desprenen.

I també que poden comprendre explicacions basades en presu-
postes d'idees que no hagin experimentat.

- El pensament abstracte els permet de reflexio-
nar ordenadament, de raonar, de fer judicis -
crítics més sospesats que abans.

Ara bé, tot això just ho comencen: d'una banda els falta ex-
periència de la vida, i d'altra banda, van adquirint d'a-
quest raonament a pec a pec.

. Els animadors poden comptar amb uns nois que van aprenent
a raonar de la mateixa forma com ho fan els adults.

Però queencara no en saben.

Per això no ha de descencertar-nos que siguin, alhera, -
molt rigeroses i molt inexperts.

- Experimenten molta satisfacció amb aquesta ca-
pacitat de raonar i d'argumentar com els grans
i, sovint, la utilitzen per a jugar-hi: centes
tar als grans amb arguments consistents, però -
sense base real, explorar possibles i inversem
blants, espectaculars, divagar.

- El raonament del preadolescent, tot i ésser un
raonament formalment correcte, no és un raona-
ment abocat a la comprensió i al domini de la
realitat, sinó que encara té molt de joc dia-
lèctic, és subjectiu.

. En les discussions entre ells o amb els ani-
madors, els preadolescents juguen sovint a
ésser lògics, perquè poden ser-ho i els a-
grada.

Però això no vol dir que utilitzin la lògica per a cercar encara decididament la veritat, ni trebar solucions realistes als problemes.

- La capacitat de pensar abstractament no s'utilitza sempre ni hi arriba a tethem.

Els animadors han de comptar amb aquesta dificultat:

- . Pedran entendre's bé amb els nois individualment, quan estan de bones.
- . Si els nois es pesen d'esquena, serà difícil entendre's-hi.
- . I amb el grup encara serà més difícil.

Només amb una feina lenta i pacient es podrà progressar.

- El raonament lògic obre, però, noves possibilitats als nois:

- . poden anticipar-se en el temps, preveure coses i, per tant són perfectament capaços de fer plans a curt termini.
- . d'altra banda, poden organitzar molt miller que abans sèries d'accions necessàries per a complir un projecte.
- . en un met, tenen ja capacitat per a planificar operacions més complicades que no pas he feien de llebatens/daines.
- . a més a més, saben entendre's prou bé com per a fer-ho col·lectivament.

2.1 Camps d'interés

6.

.Se'ls obren nous interessos de tipus científic (experimen-
tació, comprovar si les coses són com han suposat que pe-
drien ésser) i també de tipus metafísic.

.Les noves possibilitats intel·lectuals els obren tot un -
mén a comprendre: emprenen una gran aventura intel·lectual

.Adoneu-vos que això té relació amb l'estil d'aventura de -
les seves activitats i entreteniments pràctics.

.Els seus interessos, molt amplis i diversos en la infància
es restringeixen durant una temporada ja que es centren en
una recerca del propi jo.

Com més ocupat estigui un preadolescent en la recerca de -
la seva identitat (d'aquesta qüestió en parlarem en l'apar-
tat següent), més es tanca en si mateix i menys energies -
desprèn en l'obertura al món.

Això no es ni positiu ni negatiu: és necessari. No cal pre-
ocupar-se'n, si no s'allarga massa.

.Contradictòriament, al menys en aparença, hi ha una acti-
tud de comoditat, de relaxament, reflex de la societat con-
sumista: interès pel diner, pel vestir, per l'aspecte ex-
tern, pel fumar i beure, consum musical, cinema, bar, me-
tes...

- Entre els entreteniments més propis d'a-
questa edat s'hi treballa:

. els "hobbies" personals, tècnics, compli-
cats.

. xerrar, passejar.

- . ensenyaements, imaginacions.
- . cultiu d'unz mena de devoció per figures, hereis i personatges que els serveixen de referència en un moment de crisi d'identitat.

3. Desenvolupament de la personalitat, afectivitat i emocions.

3.1 La imatge de si mateix.

.La pubertat, el canvi que es produeix en el cos, té una conseqüència molt important: els preadolescents es veuen diferents d'abans, experimenten sentiments i impulsos sexuals, que els desvetllen una curiositat però que, al mateix temps els pertorben.

- La preadolescència 'es un període en què comença la descoberta de si mateix.

El preadolescent deixa enrera el món senzill i ple d'activitat del nen per endinsar-se en si mateix:

- . ell ha canviat, el cos li ho diu.
- . es descobreix diferent dels altres i té necessitat de reconèixer què és allò que el fa diferent.

3.2 L'equilibri emocional

Això trenca l'equilibre emocional típic de la infància - des dels 7 anys fins als 11.

La descoberta i l'entrada en l'univers dels sentiments, - l'establir vincles afectius amb companys o altres persones, els afecta profundament i els crea una mena de desordre interior.

Això pot veure's en:

- . els sentiments d'inseguretat que experimenten.
- . la inestabilitat de la seva forma de fer.
- . les variacions d'humer, les explosions afectives.
- . les reaccions agressives molt sovint inexplicables.

- la preadolescència es un període de transició molt - ferta: hi entra un nen i en surt un adolescent dispe - sat a enfrontar-se amb el món.

Ara bé, entre un moment i l'altre, ha de passar tot un període de dubte profund, que es manifesta en una oposició quasi constant a tot.

Els animadors han d'ofrir, alhora, una autoritat - que serveixi de referència als nois (que tenen molta necessitat de referències) i una flexibilitat que ser - veixi perquè els nois vagin afirmant la seva autone - mia.

3.3 La personalitat i l'afirmació de si.

Té una necessitat de defensar el seu propi "jo" que va -

descobrint, i que encara és molt feble.

- . per això és molt subjectiu i poc realista.
- . per això s'enfronta sovint amb els adults.
- . per això es mostra sovint agressiu.
- . experimenta molta inseguretat, ja que va deixant enrera el món de la família per a entrar en un altre de més ampli i perquè no sap gaire quin paper ha de jugar-hi.

Totes aquestes coses fan que se'l vegi actuar de formes - contradictòries:

- . tan aviat alegre com melancoliós.
- . tan aviat indolent com pres d'una febre d'activitat.
- . tan aviat tímid com agosarat.
- . tan aviat disposat a cooperar amb tothom, com oposant-se a tot i a tots.
- . tan aviat actiu i respònd com un adult, com es capté i contesta com un infant.

La personalitat de l'adolescent és una - personalitat de transició, que viu uns - moments crítics, almenys vista des de - dins.

El comportament del preadolescent és una expressió externa d'aquesta crisi: per - això el veiem contradictori i agressiu.

Els animadors, no ens hem de preocupar - tant perquè siguin o no siguin contradic - toris, sinó que trebïn afecte: l'afecte transmet una mica de seguretat.

Una altra cosa que podem fer és ajudar-les a canalitzar l'agressivitat de formes constructives.

Així podem fer-ho recollint i relançant el seu repte al risc, a la creació, a la superació de la desesperança.

L'animador faria molt bé si fes una invitació constant a viure, un testimoni del valer i de la riquesa de la vida, amb tot el que ha de dur.

4. Desenvolupament de la sociabilitat. El grup.

4.1 L'amistat

.Si abans tenia companys, ara comença a tenir amics de veritat.

.Es quan fan el pas de la companyia a l'amistat.

.El fet que puguin reconèixer amb més precisió les característiques de cada una de les altres persones, juntament amb el fet que es cerquen a si mateixos, són la base de vincles afectius. La companyia va esdevenint amistat personal, basada en el reconeixement de l'altra persona, i anirà esdevenint amor.

.Les noies solen tenir afecció a nois més grans que els de la seva edat, als quals de vegades tracten amb un cert menyspreu.

Són més deseixides, subtils i manipuladores que els nois, per això no és estrany que, en condicions d'igualtat de nombre, siguin elles qui pertin una bona part de la iniciativa del grup.

4.2 Grups i subgrups.

.Es clar, això comportà que els preadolescents es relacionin amb un nombre més petit dels seus companys per a fer-ho d'una forma més intensa.

El grup es trenca en subgrups. I a l'interior de cada subgrup les relacions es fan més sòlides, més consistentes

.En els grups preu nombrosos, sol establir-se una partit com aquesta:

- .un subgrup de noies i un de nois. Es relacionen pec.
- .en el subgrup de noies, sol haver-hi també dos subgrups
 - un format per les noies amb més iniciativa, brillant intel.lectual (que no vol dir maduresa), més esportives i que, en general, experimenten un sentiment de superioritat envers els altres.
 - l'altre format per les noies amb un sentiment d'inferioritat respecte de les primeres a les quals volrien assemblejar-se i que, sovint, rebutgen.

A l'interior dels subgrups de noies, les relacions són complicades, misterioses (ara t'estic amiga, ara no), una mica fràgils.

.en el subgrup de nois hi ha també subgrups més petits, però no selen basar-se tant en sentiments de superioritat

tat e d'inferioritat, siné en afccions comunes.

A dins de cada un dels subgrups de nois, i també entre un subgrup i els altres, sol haver-hi conflictes molt més evidents que els de les noies..., i no es resolen pas parlant siné per l'acció, la baralla oberta.

.ha d'acceptar-se com un fet natural aquesta tendència del grup al fraccionament.

.ne s'ha de fer pressió, perquè opinem que tots han d'anar junts.

L'educació passa més aviat per una acceptació d'aquestes diferències i separacions.

I, sobretot, per ajudar-les a descobrir que uns i altres són complementaris, que es necessiten i que, tot i acceptant les diferències, han d'aportar el seu esforç a la feina i progrés del grup.

4.3 Les regles del joc.

.Pel que fa a les regles dels jocs, fan una pas més que els infants: abans de jugar, acorden amb quines regles es regiràn i, si convé, les modifiquen tots d'acord.

.Això significa que han establert les bases d'un contracte social basat en l'acord entre ells, més que no pas en la forma que els grans els diem que han de fer-se les coses.

.Passant a les normes de la vida del grup, això té molta importància: el contracte entre tots, els uns iguals als altres, és l'element de regulació de la vida col·lectiva.

.Aprenen a regular-se tots sels la seva vida de grup.

.D'altra banda, el grup de companys va guanyant cada cop més importància en la vida del preadolescent: el grup és el lloc de trobada, el grup comença a donar-les una raó "d'ésser", unes pautes de comportament i uns valors.

.Això no vol dir que el grup sigui democràtic: hi ha nois i noies que tenen una certa capacitat de control i de domini sobre els altres.

L'habilitat d'explicar-se, la intel·ligència, la bellesa, la capacitat de coordinar els altres i d'escollir-les amb respecte són qualitats que donen un prestigi personal i conferixen una autoritat al noi o noia que les tingui.

- El preadolescent fa la descoberta en forma del que significa l'acord, el contracte amb els altres.

Les normes es fixen entre ells i poden canviar-se si ells hi està d'acord.

- Així juntament amb el desenvolupament del raonament abstracte, ens dona unes noves possibilitats educatives.

Des d'ara és possible, si aconseguim un clima de calma, de reflexionar col·lectivament sobre quins valors que siguin - els valors sobre els quals volem basar la nostra vida.

I, en el terreny de la pràctica, podem

reflexionar sobre les normes de comportament que ens semblen més convenientes per a tots.

Això no és fàcil, perquè hi ha problemes d'identitat personal i de bloqueig emocional, però si hi ha paciència i presència personal, és perfectament possible.